

Af *P. G. C. Jensen, Neergaard Nellemann, H. Petersen og Steffensen:*

Til § 3.

1) I Linie 1—2 udgaa Ordene „, der er at betragte som 1ste Afdeling af danske Statsobligationer, der udgives til Dækning af Udgifter ved Aktiverhvervelse,“.

2) I Linie 3 foran „Love“ indsættes „bestaaende“.

Til § 5.

3) Paragraffen udgaar.

Formanden: Denne Sag kan kun foretages med Tingets Samtykke, men jeg forudsætter, at det høje Ting giver dette Samtykke, hvis ingen udtaler sig derimod. (Ophold). Det er saaledes meddelt.

Lovforslagets Paragraffer, de dertil stillede Ændringsforslag og Spørgsmaal om Sagens Overgang til 3die Behandling sættes til Forhandling under et.

Nellemann: Som det vil ses, har jeg i Forbindelse med 4 andre Medlemmer tilladt mig at stille et Par Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, som gaa ud paa, hvad jeg allerede ved Sagens 1ste Behandling antydede, at opløse den Forbindelse, det ved Lovforslagets § 5 er paatænkt at tilvejebringe mellem Lovforslaget om Statsobligationernes Indretning og det foreliggende Lovforslag. Jeg antydede allerede i Gaar, at en Hovedgrund og, som det forekommer mig, afgørende Grund for, at denne Forbindelse maa opløses, er den, at Sagen jo nu er kommen saa vidt, at den i højeste Grad haster. Det er bekendt og blev ytret af den ærede Finansminister, at det Konsortium, bestaaende af udenlandske og indenlandske Banker og Bankiers, som der er afsluttet Kontrakt med om Laanet, er kun bundet til paa Mandag. Dersom Lovforslaget om Statslaanets Optagelse ikke er stadfæstet af Kongen paa Mandag, ere de ikke bundne ved Kontrakten, og saa staar det som en tvivlsom Sag, om man vil kunne opnaa en Forlængelse eller en ny Kontrakt paa samme Vilkaar, tvivlsom, fordi det efter min Mening efter Omstændighederne virkelig er gunstige Vilkaar, som ere opnaaede ved Kontrakten med de omtalte Huse. Det forekommer mig derfor, at denne Grund allerede i og for sig er tilstrækkelig, men jeg ser heller

ikke, at der behøves nogen som helst saadan Forbindelse. Hvad enten man ser Sagen fra den ene eller fra den anden Side over for Ulandet og de Handelshuse, som man har kontraheret med, behøves den utvivlsomt ikke. Thi det, som er nødvendigt for, at Laanet kan indføres paa de fremmede Børser, findes alt sammen i Forslaget, saaledes som det er kommet fra Regeringen; der findes angivet, baade hvilken Rente man er berettiget til at give, og hvor stort Laanet skal være, ligesom der jo ogsaa i § 2 er optaget de vigtigste Bestemmelser, som i øvrigt blive at iagttage med Hensyn til Laanene. For Resten skal jeg bemærke, at der over for Ulandet egentlig ikke vil behøves Lov med Hensyn til de fleste af disse. — Og hvad endelig Spørgsmaalet om Finansministerens Bemyndigelse angaar, Spørgsmaalet, om det er tilstrækkeligt skarpt og bestemt angivet, hvad han har Lov til at bruge Laanet til, saa mener jeg, at man i denne Henseende vil opnaa alt, hvad man kan forlange, naar man vedtager det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag, som gaar ud paa, at foran Ordet „Love“ i § 3, 3die Linie, skal indsættes „bestaaende“, thi de Oplysninger, som ere meddelte af den ærede Finansminister, og som findes trykte i Folketingets Betænkning, vise, at hele Laanet vil medgaa til at dække, hvad disse bestaaende Love kræve. Det synes mig da, at ogsaa derved er det saa bestemt afstukket, hvilken Myndighed man giver Finansministeren, at der heller ikke i den Henseende kan behøves noget som helst mere. Som det vil ses, ere jo de nu udækkede Beløb 6,062,000 og nogle Hundrede Kr., og de Beløb, der ville komme inden Udgangen af næste Finansaar, er 1,900,000 Kr. til Kjøbenhavns Godsbanegaard, 1 Million Kr. til Fjerridslev—Thisted Banen og 2 Millioner til Jordlodder til Landarbejdere. Det bliver i alt tilsammen 10,962,987 Kr. Men det Beløb, som Laanet skaffer os, er jo i Virkeligheden kun 11,200,000 Kr., altsaa paa en Bagatel nær det Beløb, som der allerede er disponeret over ved de bestaaende Love, og det er jo altsaa det eneste, som Finansministeren kan anvende Laanet til, at dække disse Udgifter, der hidrøre fra de bestaaende Love. Som en Følge deraf mener jeg altsaa, at, ogsaa bortset fra det meget paatrængende, som der er i Sagen, er der heller ikke nogen reel Nødvendighed for at opretholde denne Forbindelse. — Med disse Par Ord vil jeg tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage de stillede Ændringsforslag.